

Rječnik Pojmova i Načela

-Ovaj rječnik pojmova i načela će, nadamo se, pružati brzu pomoć onima koji su nepoznati s nekim frazama, temama ili načelima koja su često razmatrana u ovoj knjizi. Pošto mislimo da je korisnije, ovaj rječnik je raspoređen po temama umjesto abecednom redu.-

Papinstvo -služba pape, nasljednika Sv. Petra, koju je ustanovio Isus Krist (Matej 16:18-20; Ivan 21:15-17) na Sv. Petru kao poglavaru Kršćanske Crkve. Rimski Biskupi su nasljednici Sv. Petra. Imaju isti primat u Kršćanskoj Crkvi koji je Sv. Petar imao u apostolskoj Crkvi.

Učiteljstvo (Magisterij) -autoritet učenja Katoličke Crkve, ostvareno kada papa izjavljuje dogmu s autoritetom papinstva. Nije svaka izjava pravog pape učenje Učiteljstva. Papa govori magisterijalno kada ispuni određene uvjete (koje je Vatikan I definirao). Oni koji su vjerni Učiteljstvu su oni koji su vjerni svemu što su svi pape kroz povijest dogmatično učili ili naveli čega se Katolička Crkva uvijek držala.

Ex Cathedra -Latinski za „sa Stolice”. Ovo se odnosi na kada papa govori nepogrešivo iz Stolice Sv. Petra kada je ispunio uvjete za nepogrešivu izjavu. Hereza je i smrtni grijeh poreći *ex cathedra* izjavu pape, koja je neobnovljiva (nepromjenljiva), pošto sačinjava dogmu koju je Krist objavio Crkvi.

Papa Pio IX., *Provi Vatikanski Sabor*, 1870., Pogl. 4.:

„... rimski prvosvećenik, kada govori sa Stolice (*ex cathedra*), to jest, kada vrši službu pastira i učitelja svih kršćana, i kada svojim vrhovnim apostolskim autoritetom definira učenje o vjeri i ćudoređu koje treba držati čitava Crkva, odlikuje onom nezabludivošću, koja mu je obećana u blaženom Petru, i kojom je božanski Otkupitelj želio da bude opremljena njegova Crkva kod definiranja učenja o vjeri i ćudoređu; zbog toga su takve definicije rimskog prvosvećenika nepromjenjive po sebi, a ne po suglasnosti Crkve.”

Božanska Objava/Dogma -Istina Isusa Krista je učenje božanske Objave. Katolička Crkva uči da su dva izvora Božanske Objave Sveto Pismo i Sveta Predaja; Magisterij Katoličke Crkve navede njihov istinski sadržaj. Božansko Otkrivenje je završilo sa smrću zadnjeg apostola. Dogma je nepromjenljiva. Kada papa definira dogmu, on ju ne učini istinitom od tada nadalje, nego svečano izjavi bez pogreške to što je oduvijek bilo istinito od smrti zadnjeg apostola. Dogme se moraju vjerovati kao što ih je Crkva „jednoć izjavila,” bez ikakvoga odstupanja od toga značenja u ime „boljeg razumijevanja.”

Papa Pio IX., *Provi Vatikanski Sabor*, Pogl. 4 O Vjeri i Razumu, 1870., *ex cathedra*:

„Zbog toga, kod svetih dogmi treba trajno zadržati onaj smisao koji je jednoć izjavila sveta majka Crkva, niti se ikada smije odstupiti od tog smisla pod prividom i u ime boljeg razumijevanja.”

Papa Pio IX., *Provi Vatikanski Sabor*, Pogl. 4., Kanon 3.:

„Tko kaže da se može dogoditi, da se dogmama koje je odredila Crkva, **u skladu s napretkom znanosti**, nekada mora dati smisao **drugačiji** od onoga kako ga je shvaćala, i kako ga Crkva shvaća: **neka bude kažnjen anatemom.**”

Heretik (Krivovjernik, Krivovjerac) -krštena osoba koja poreče neku dogmu Katoličke Crkve. Heretici su automatski izopćeni iz Crkve (*ipso facto*) bez ikakve deklaracije zbog poricanja autoritativnog učenja vjere. Sinonimne su riječi „krivovjernik” i „krivovjerac”.

Papa Lav XIII., *Satis Cognitum* (#9), 29. Lipnja 1896.:

„Nitko tko samo ne vjeruje u sve (ove hereze) ne može iz tog razloga sebe smatrati kao katolika ili se tako nazivati. Jer mogu postojati ili nastati neke druge hereze, koje nijesu izložene u ovom našem djelu i, **ako se itko drži jedne jedine od njih, on nije katolik.**”

Papa Sv. Pio X., *Editae Saepe* (#43), 26. Svibnja 1910.: „Izvjesta je, dobro utvrđena činjenica da **nijedan drugi zločin tako ozbiljno ne vrijeđa Boga i ne izaziva Njegovu najveću gnjev kao poroka hereze.**”

Raskolnik -krštena osoba koja odbija zajedništvo s pravim papom ili s pravim katolicima. Raskolnici su skoro uvijek i heretici. Raskolnici isto izazovu automatsko izopćenje.

Otpadnik -krštena osoba koja ne samo da poreče jednu ili više istina katoličke vjere, nego i cijelu kršćansku vjeru. Otpadnici isto izazovu automatsko izopćenje.

Protupapa/Antipapa -lažni pretendent koji tvrdi da je papa (tj. lažni pretendent koji tvrdi da je biskup Rima). Bilo je preko 40 protupapa u crkvenoj povijesti, uključujući nekih koji su vladali u Rimu. Ova knjiga dokazuje da su Vatikan II revoluciju doveli ljudi koji su bili i koji jesu protupape lažno predstavljajući se kao pravi pape.

Sedevacante; sedevakantističko stajalište -*Sede* je Latinski za „sjedalo” i *Vacante* je Latinski za „prazno”. *Sedevacante* period je period dok nema pape: Stolica Sv. Petra je prazna. Ovo se obično dogodi nakon smrti pape ili nakon ostavke pape; ovo se dogodilo preko 200 puta u crkvenoj povijesti i ponekad je trajalo godinama. Naučitelji Crkve isto uče da bi Stolica sv. Petra postala prazna ako bi papa postao očiti heretik. Sedevakantističko stajalište opisuje stajalište tradicionalnih katolika koji smatraju da Stolica sv. Petra je trenutačno prazna zato što može biti dokazano da je čovjek u Rimu javni heretik i, dakle, da nije pravi papa.

Vatikan II -sabor koji se držao od 1962. g. do 1965. g. Vatikan II je navodno bio opći sabor Katoličke Crkve, ali je zapravo bio revolucionarni „razbojnički sabor” koji je učio nauke koje je Katolička Crkva osudila. Vatikan II je doveo novu religiju i bio je odgovoran za nevjerojatno trule plodove i revolucionarne promjene koje su slijedile razdoblje nakon Vatikan II.

Vatikan II Sekta -ova fraza opisuje lažnu Crkvu koja je nastala nakon Vatikan II, koja je bila predviđena u katoličkim proročanstvima i u Svetom Pismu. Ova lažna sekta je prepuna hereze, otpadništva i najnečuvenijih skandala, kao što ova knjiga dokazuje u ogromnom detalju. Ova knjiga dokazuje da Vatikan II sekta nije Katolička Crkva, nego đavolska krivotvorina da vodi ljude u pogrešan put tijekom Velikog Otpadništva.

Novus Ordo Missae -Latinski za *Novi Red Mise*; odnosi se na novu „misu“ koju je objavio Pavao VI. 3. Travnja 1969. g. i koja se slavi u skoro svim crkvama. Ta je služba nevaljana zato što su promijenjene riječi posveti koje je dao Isus Krist.

Novus Ordo Crkva -kao što je nazivana u ovoj knjizi, u osnovi je sinonimno s pojmom „Vatikan II sekta,“ koji opisuje lažnu Crkvu Vatikana II., novu misu i one koji joj se pridržavaju.

Tradicionalni Katolik -osoba koja je jednostavno katolik koja se pridržava katoličke vjere u svakom trenutku, koja se pridržava svih dogmi kojih su pape izjavili i tradicionalne obrede Crkve. Tradicionalni katolik ne prihvaća lažnu Vatikan II religiju ili novu misu (Novus Ordo) zato što su noviteti protivni katoličkom učenju.

Lažni Tradicionalist -osoba koja se pridržava tradicionalne katoličke vjere *u određenim načinima* (poput otporu ekumenizmu ili nekim dijelovima Vatikana II), ali isto se drži neke vjernosti lažnoj Vatikan II sekti. Vjernost „lažnih tradicionalista“ Vatikan II sekti je obično zato što prihvaćaju post-Vatikan II „pape“ kao prave pape kada post-Vatikan II „pape“ mogu biti dokazani da su protupape (kao što je prikazano u ovoj knjizi).

Ekumenizam -ovo se odnosi na učenje Vatikana II i „papa“ poslije Vatikana II da se poštuje, ujedini s, moli s i cijeni lažne religije. „Ekumenizam,“ kao što prakticira i uči Vatikan II sekta, je direktno protivno katoličkom učenju, papama i čitavoj tradiciji Crkve. Stavlja istinitu religiju u rang s lažnim religijama i istinitog Boga u rang s lažnim bogovima. Ekumenizam Vatikan II sekte je razotkriven u ogromnom detalju u ovoj knjizi. Neki kažu da, strogo govoreći, ekumenizam se odnosi na praksu ujedinjenja s protestantskim i raskolničkim sektama, dok međureligijski dijalog se odnosi na istu praksu s nekršćanskim religijama. Ali oba pojma su u osnovi sinonimna danas.

KATOLIČKI KONCEPTI O NEKATOLIČKIM RELIGIJAMA

Nekatoličke religije su lažne/Nema spasenja izvan Katoličke Crkve -Katolička Crkva uči kao dogmu da postoji samo jedna prava religija i jedan pravi Bog. Crkva uči da sve nekatoličke religije pripadaju đavlu. Dogma je Katoličke Crkve da izvan Katoličke Crkve nema spasenja (*extra ecclesiam nulla salus*). Ovo su pape definirali sedam puta govoreći *ex cathedra*.

Papa Sv. Grgur Veliki, citat iz *Summo Iugiter Studio*, 590.-604.:

„Sveta opća Crkva uči da nije moguće istinski obožavati Boga osim u njoj i tvrdi da svi koji su izvan nje neće biti spašeni.”

Papa Eugen IV., *Sabor u Firenci*, „Cantate Domino,” 1441., *ex cathedra*: „[Presveta Rimska crkva] čvrsto vjeruje, ispovijeda i propovijeda, nitko tko se nalazi izvan Katoličke crkve, ne samo pogani’ nego niti Židovi niti krivovjernici ili odvojeni ne mogu biti sudionici vječnog života, nego će ići u oganj vječni ,koji je pripremljen đavlu i anđelima svojim’, osim ako joj budu pripojeni prije kraja života; jedinstvo crkvenog tijela vrijedi toliko da crkveni sakramenti vrijede samo onima koji ostaju u njoj, kao što i postovi, milostinja i druga djela pobožnosti i vježbe kršćanske vojske postižu vječnu nagradu (samo u njoj). Nitko se ne može spasiti osim ako ostane u krilu i u jedinstvu Katoličke crkve, koliku god on dijelio milostinju, pa za Kristovo ime prolio i krv.”

Poganizam/Obožavanje drugih bogova -pojam “poganizam” se odnosi na lažne, politeističke religije, poput budizma, hinduizma itd. Katolička Crkva uči da bogovi koje obožavaju pripadnici poganskih religija su vrazi.

1 Kor. 10, 20- „Ali što žrtvuju neznabošci, đavolima žrtvuju, a ne Bogu. A ja ne ću, da vi budete zajedničari s đavolima.”

Papa Pio XI., *Ad Salutem* (#27), 20. Travnja 1930.: „... sva prinuda i ludost, sva zlodjela i požude, koje su demoni uveli u čovjekov život obožavanjem lažnih bogova.”

Islam -lažna religija koju je otkrio lažni prorok Muhamed. Pripadnici se zovu muslimani, koji prate knjigu zvanu *Koran*. Muslimani odbijaju Presveto Trojstvo i Božanstvo Krista. Prema katoličkom učenju, islam je grozota i diabolična sekta (tj. sekta od đavla). Muslimani su nevjernici koji moraju biti preobraćeni za spasenje.

Papa Eugen IV., *Sabor u Baselu*, 1434.: „... ima nade da će mnogi iz grozne sekte Mahometa (Muhameda) biti preobraćeni katoličkoj vjeri.”

Papa Kalist III. (*A History of Christendom*, Warren H. Carroll, 3. Svezak, str. 571.): „Zavjetujem se da ću ... uzvisiti pravu vjeru i istrijebiti diaboličnu sektu prokletnika i nevjernika Mahometa [islam] na Istoku.”

Vatikan II sekta stalno hvali islam i misli da je dobra religija.

Židovstvo -religija koja odbija Isusa Krista kao Mesiju i pokušava vršiti stari zakon dobiven kroz meditaciji Mojsija. Židovstvo tvrdi da Mesija još uvijek treba doći za prvi put. Katolička Crkva uči da je stari zakon ukinut s dolaskom Krista i da je smrtni grijeh ga se pridržavati (Sabor u Firenci) i da pripadnici židovske religije neće biti spašeni osim ako se preobraze Isusu Kristu i katoličkoj vjeri.

Papa Eugen IV., *Sabor u Firenci*, 1441., *ex cathedra*:

„[Presveta Rimska Crkva] čvrsto vjeruje, ispovijeda i uči da propisano u Starom zavjetu, ili Mojsijev zakon, koji se dijeli u obrede, svete žrtve, sakramente... kad je došao Gospodin... to je prestalo, i započeli su sakramenti Novog zavjeta... Objavljuje, dakle, da su svi poslije tog vremena koji bi obdržavali obrezanje, subote i ostale zakonske (propise) daleko od Kristove vjere, i nikako ne mogu biti dionici vječnog spasenja, osim ako se nekada odreknu tih svojih zabluda”

Papa Benedikt XIV., *A Quo Primum*, 14. Lipnja 1751.: „Sigurno da Crkva nije uzalud uspostavila univerzalnu molitvu koja se nudi za nevjerne židove iz izlazak sunca do zalaska njegov, kako bi bili izbavljeni iz svoje tame u svjetlo istine.”

Pravoslavlje/Istočni Pravoslavci -sljedbenici raskola od Katoličke Crkve koji se dogodio u 1054. g. „Pravoslavci” odbijaju dogmu papinstva, papinske nepogrešivosti i zadnjih 13 dogmatičnih sabora Crkve. Isto dopuštaju razvod i ponovni brak. Smatrani su kao heretici i raskolnici u katoličkom učenju. Moraju biti preobraćeni za jedinstvo i spasenje.

Papa Benedikt XIV., *Allatae Sunt* (#19), 26. Srpnja 1755.:

„Prvo, misionar koji pokušava uz Božju pomoć vratiti grčke i istočne raskolnike jedinstvu trebao bi sav svoj trud posvetiti jedinstvenom cilju njihova isporučivanja od doktrina u suprotnosti s katoličkom vjerom.”

Međutim, Vatikan II sekta govori da „pravoslavci” ne moraju biti preobraćeni za spasenje. Uči da su sudionici prave Crkve i na putu k spasenju (kao što je dokazano u ovoj knjizi).

Protestanti -sljedbenici sekta koje su se razdvojile od Katoličke Crkve nakon pobune Martina Luthera u 1517. g. Protestanti su oni koji odbijaju katoličku dogmu na jednom ili više mjesta. Onaj tko odbija ili se buni protiv bilo koje katoličke dogme je heretik i *ipso facto* izopćen. Protestanti obično odbijaju katoličke dogme u vezi svećenstva, mise, sakramenata, papinstva, neophodnosti vjere i djela, posredovanja svetaca itd.

Papa Pio XI., *Rerum Omnium Perturbationem* (#4), 26. Siječnja 1923.: „... hereze nastale [protestantskom] reformacijom. U tim herezama otkrivamo početke tog otpadništva čovječanstva od Crkve ...”

Papa Lav XII., *Ubi Primum* (#14), 5. Svibnja 1824.:

„Nemoguće je da najistinitiji Bog, koji je sama Istina, najbolji, najmudriji Davatelj i Nagraditelj dobrih ljudi, odobri sve sekte koje ispovijedaju lažna učenja koja su često u neskladu jedna s drugima i oprečna, i da dodjeli vječno spasenje njihovim članovima... božanskom vjerom držimo jednog Gospoda, jednu vjeru, jedno krštenje... Zbog toga priznajemo da izvan Crkve nema spasenja.”

Vatikan II sekta, međutim, smatra da protestantizam nije hereza i da protestanti

nisu heretici, da njihove sekte su sredstva spasenja i dio prave Crkve.

OSTALI BITNI KATOLIČKI KONCEPTI KORIŠTENI U KNJIZI

Katolici ne mogu sudjelovati u nekatoličkom bogoslužju -prije Vatikan II, svi katolički priručnici moralne teologije su ponavljali tradicionalno učenje Crkve da je smrtni grijeh i protiv božanskog zakona sudjelovati u nekatoličkim bogoslužjenjima. Nakon Vatikan II, ovaj smrtno grješan čin je službeno potican (npr., pogledajte *Vatikan II sekta protiv Katoličke Crkve o sudjelovanju u nekatoličkom bogoslužju* sekciju u ovoj knjizi).

Papa Pio XI., *Mortalium Animos* (#10): „Jasno je, stoga, časna braćo, zašto ova Apostolska Stolica nikada nije dopustila svojim vjernicima sudjelovanje u okupljanjima nekatolika...”

Hereza može biti očitovana djelom -dok neki očituju svoju herezu pisanim ili usmenim izjavama, većina hereze i otpadništva su očitovani djelom, ne riječju. Ljudi očituju svoju herezu i otpadništvo odlazeći štovati u nekatoličkim hramovima, poput sinagoge ili džamije, ili priključivanjem u bogoslužju s protestantima i raskolnicima u njihovim crkvama.

Sv. Toma Akvinski, *Teološka Suma*, I-II, P. 103., Čl. 4.: „Sve ceremonije su ispovijedi vjere, u kojima se sastoji unutarne štovanje Boga. Sada čovjek može učiniti ispovijed svoje unutarne vjere, djelima i riječima: i u bilo kojoj ispovijedi, ako daje lažnu izjavu, smrtno griješi.”

Zato je Sv. Toma Akvinski učio da ako bi itko štovao kod groba Muhameda, bio bi otpadnik. Takav čin sam po sebi bi pokazao da nema katoličku vjeru i da prihvaća islamsku religiju.

Sv. Toma Akvinski, *Teološka Suma*, II, P. 12., Čl. 1., Prig. 2.: „... ako bi itko... štovao kod groba Mahometa, bio bi smatran kao otpadnik.”

Papa Pio IX., *Ineffabilis Deus*, 8. Prosinca 1853., definirajući Bezgrješno Začće: „... te da su zbog toga tim samim sami sebe podvrgli kaznama koje su određene pravom, budu li se usudili tako srcem misliti [protivno ovom dekretu], **riječju i pisanjem ili na koji drugi vanjski način izražavati.**”

Vidimo tu da hereza protiv dogme Bezgrješnog Začća može biti izražena riječju, pisanjem i „na koji drugi vanjski način”. Zapravo, u svojoj knjizi *Principi Katoličke Teologije*, Benedikt XVI. je priznao da radnje i geste ekumenizma, koje je Vatikan II sekta učinila prema istočnim raskolnicima, izražavaju točno to da (prema Vatikan II sekti) raskolnici ne moraju prihvatiti papinski primat:

Benedikt XVI., *Principi Katoličke Teologije* (1982.), str. 198: „**Niti je moguće,**

s druge strane, da smatra jedinom mogućom formom i, posljedično, obvezujućim svim kršćanima forma koju je ovaj primat [papinski primat] poprimio u devetnaestim i dvadesetim stoljećima. Simbolične geste pape Pavla VI. i, osobito, njegovo klečanje pred predstavnikom vaseljenskog patrijarha [raskolnički patrijarh Atenagora] su pokušale izraziti upravo to..."

Ovo će bit više raspravljano u knjizi, ali ovo je zapanjujuće priznanje prošlog vođe Vatikan II sekte da radnje ekumenizma izražavaju herezu protiv papinskog primata. Ovo je jasan uzorak hereze koja je očitovana djelom.

Katolička Crkva odbija sve koji imaju suprotna mišljenja -one koji odbijaju dogmatično učenje Katoličke Crkve Crkva osuđuje, kažnjava anatemom i odbacuje.

Papa Pelagije II., poslanica (1) *Quod ad Dilectionem*, 585.:

„Međutim, ako netko predloži, vjeruje ili pretpostavlja da podučava suprotno ovoj vjeri, neka zna da je osuđen i također kažnjen anatemom prema mišljenjem istih Otaca.“

Papa Eugen IV., *Sabor u Firenci*, „Cantate Domino,” 1441.: „Sve dakle, koji drugačije ili suprotno misle, [Crkva] osuđuje, odbacuje, kažnjava anatemom i proglašava ih odijeljenima od Kristovog tijela, a ono je Crkva.“

Odbiti jednu dogmu Katoličke Crkve je odbiti cijelu vjeru, jer Krist je jamac dogma

Papa Lav XIII., *Satis Cognitum* (#9), 29. Lipnja 1896.:

„... može li biti zakonito odbiti ijednu od tih istina bez da se samim time padne u herezu? - bez odvajanja od Crkve? - bez odricanja u jednom sveobuhvatnom činu čitavo kršćansko učenje? Jer takva je narav vjere da ništa ne može biti apsurdnije nego prihvatiti neke stvari, a druge odbaciti... Ali onaj koji se ne slaže čak i u jednoj točki od božanski objavljene istine apsolutno odbacuju cijelu vjeru, budući da on odbija poštovati Boga kao vrhovnu istinu i *formalni motiv vjere*.“

Papa Lav XIII., *Satis Cognitum* (#9), 29. Lipnja 1896.:

„Crkva, utemeljena na ovim načelima i imajući na umu svoju službu, nije učinila ništa s većim žarom i trudom nego što je pokazala čuvajući integritet vjere. Stoga je smatrala kao buntovnike i izbacila iz reda svoje djece sve koji su se držali vjerovanja bilo kojoj točki nauka drugačije od njezinoga. Arijanci, Montanisti, Novatijanci, Kvartodecimi, Eutihijani, zasigurno nisu odbacili sav katolički nauk: napustili su samo određeni dio. Pa ipak, tko ne zna da su proglašeni krivovjerci i prognani iz krila Crkve? Na isti način svi su osuđeni autori heretičkih načela koji su ih slijedili u narednim dobima. Ne može biti ništa opasnije od onih heretika koji priznaju gotovo cijeli ciklus nauka i **ipak jednom riječju, kao kapljicom otrova**, zaraze pravu i jednostavnu vjeru koju poučava naš Gospodin i koja je predata apostolskom tradicijom.“

Katolici se ne drže zajedništva s hereticima -Svi koji odbijaju vjeru Katoličke Crkve su izvan i stranci njezinog zajedništva; pravi katolici ne smiju se držati zajedništva s njima.

Papa Lav XIII., *Satis Cognitum* (#9), 29. Lipnja 1896.:

„Praksa Crkve uvijek je bila ista, kao što pokazuje jednoglasno učenje Otaca koji su držali izvan katoličkog zajedništva, I KAO STRANCA CRKVI, ONOG KOJI BI SE U BILO KOJEM STUPNJU POVUKAO S BILO KOJE TOČKE DOKTRINE KOJU JE PROGLASIO NJEZIN AUTORITATIVNI MAGISTERIJ.“

Papa Sv. Lav Veliki, *Propovijed* 129:

„Stoga, budući da izvan Katoličke Crkve nema ništa savršeno, ništa neokaljano... **mi se ni na koji način ne uspoređujemo s onima koji jesu podijeljeni od jedinstva Tijela Kristova; mi nemamo zajedništva.**“

Kleru, uključujući biskupima i papama, se mora oduprijeti ako odlutaju od vjere; izgube svoju službu automatski ako postanu javni heretici -

Kanon 188.4, *Kodeks Kanonskog Prava*, 1917.:

„Prešutnom odrekom, **koja je prihvaćena snagom samoga zakona upražnjene su sve crkvene službe bez daljnjega i bez potrebe bilo kakva rješenja**, ako duhovnik:... 4.° Otpadne javno od katoličke vjere.“

Papa Lav XIII., *Satis Cognitum* (#15), 29. Lipnja 1896.:

„Nitko, dakle, ako nije u zajedništvu s Petrom ne može dijeliti njegovu vlast, jer je **apsurdno zamisliti da Crkvom može zapovijedati onaj koji je izvan nje.**“

Što je javno otpadništvo od vjere?

Kanon 2197.1, *Kodeks Kanonskog Prava*, 1917.:

„Krivično je dijelo: 1.° *Javno*, ako je već razglašeno ili je izvršeno odnosno nalazi se u takovim prilikama, da se razborito može i mora držati, da će se lahko razglasiti.“

Sv. Robert Bellarmino, *De Romano Pontifice*, II. Knjiga, 30. pogl.:

„Konačno, sveti Oci uče jednoglasno da heretici nijesu samo izvan Crkve, već i da jesu 'ipso facto' lišeni svake crkvene poglavarske vlasti i dostojanstva.“

Dom Prosper Guéranger, *Liturgijska Godina*, 4. Svezak, str. 379., kako je laik 5. stoljeća oduprio i osudio Nestorija, njegovog biskupa, kada je pokazao očitu herezu:

„Tada je Sotona proizveo Nestorija ... **ustoličenog na Stolici Carigrada** ... U samoj godini svog uzvišenja, na Božiću 428. g., Nestorije, iskoristivši golemi zbor koji se okupio u čast Djevice Majke i njezinog Djeteta, **izgovorio je s biskupske propovjedaonice bogohulne riječi: 'Marija nije**

rodila Boga; njezin je Sin bio samo čovjek, oruđe Božanstva.' Mnoštvo je zadrhtalo od užasa. **Euzebije, jednostavan laik, ustao je da daje izraz na opće ogorčenje i pobunio se protiv ove bezbožnosti.** Uskoro još izričitija pobuna sastavljen je i raširena u ime članova ove tužne Crkve, čime je **pokrenuta anatema protiv svakoga tko bi se usudio reći: 'Jedinorođeni Sin Očev i Sin Marijin različite su osobe.'** **Ovaj velikodušan stav bio je zaštita Bizanta i osvojio je pohvale papa i sabora.** Kad pastir postane vuk, prva je dužnost stada da se brani."

Papa Sv. Celestion, citirao Sv. Robert Bellarmino:

„Vlast naše apostolske Stolice odredila je da biskup, klerik ili jednostavan kršćanin kojeg su Nestorije ili njegovi sljedbenici svrgnuli ili izopćili, nakon što je potonji počeo propovijedati herezu neće se smatrati svrgnutim ili izopćenim. Jer onaj koji je otpao od vjere s takvim propovijedima, ne može svrgnuti ili ukloniti bilo koga”

Sv. Robert Bellarmino, kardinal i Naučitelj Crkve, *De Romano Pontifice*, II., 30.:

„Papa koji je očiti heretik automatski (*per se*) prestaje biti papa i poglavar, kao što prestaje biti kršćanin i pripadnik Crkve. Zbog čega, on može biti osuđen i kažnjen od Crkve. Ovo je učenje svih drevnih Otaca koji uče da očiti heretici odmah izgube svu poglavarsku vlast.”

Sv. Robert Bellarmino, *De Romano Pontifice*, II., 30.:

„Ovo načelo je najsigurnije. Nekršćanin nikako ne može biti papa, kao što sam Cajetan priznaje (ib. C. 26). Razlog tome je što on ne može biti poglavar čega nije član; sada onaj tko nije kršćanin nije član Crkve, a očiti heretik nije kršćanin, kako jasno uči Sveti Ciprijan (lib. 4, epist. 2), Sveti Atanasije (scr. 2 nast. Arian.), Sveti Augustin (lib. De great. Krist. Kapa 20), svetog Jeronima (contra Lucifer.) I drugi; dakle očiti heretik ne može biti papa.”

Sv. Franjo Saleški (17. stoljeće), naučitelj Crkve, *The Catholic Controversy (Katolička Kontroverza)*, str. 305.-306.:

„Sada, kada je on [papa] izričito heretik, on ipso facto pada od svog dostojanstva i izvan Crkve...”

Sv. Antonin (1459.):

„U slučaju da bi papa postao heretik, našao bi se, samim tim i bez ikakve druge presude, odvojen od Crkve. Glava odvojena od tijela ne može, sve dok je odvojena, biti glava istog tijela od kojega je odrezana. Papa koji bi se odvojio od Crkve bi, dakle, herezom, samom tom činjenicom prestao biti glava Crkve. Niti bi mogao biti heretik i ostati papa, jer, budući da je izvan Crkve, on ne može posjedovati ključeve Crkve.” (*Summa Theologica*, citirano iz *Actes de Vatican I. V. Front pub.*)

Sv. Robert Bellarmino, *De Romano Pontifice*, II. Knjiga, 30. pogl., o suđenju onih koji su heretici:

„... jer ljudi nisu obvezani niti mogu čitati srca; ali kada vide da je netko heretik po njegovim vanjskim djelima, procjenjuju ga kao heretika čisto i prosto, i osuđuju ga kao heretika.“

Nezabludivost -odnosi se na Kristovo obećanje Crkvi da će On uvijek biti sa Svojom Crkvom (Mt. 16). Nezabludivost znači da Katolička Crkva će, do kraja vremena, biti u suštini što je. Nezabludivost Crkve zahtijeva da će barem ostatak Crkve postojati do svršetka svijeta i da pravi papa neće nikada autoritativno učiti zabludu cijeloj Crkvi. To ne isključuje da se protupape predstavljaju kao pape (kao što smo imali mnogo puta u prošlosti, čak i u Rimu) ili da lažna sekta smanji sljedbenike prave Katoličke Crkve do preostatka u zadnjim danima. Ovo je točno što je predviđeno da će se dogoditi u zadnjim danima i što se dogodilo u arijanskoj krizi.

Sv. Atanazije: „Čak i ako katolici vjerni tradiciji su svedeni na šačicu, jesu oni koji su prava Crkva Isusa Krista.“

Ovaj članak prijevod je odabranog poglavlja iz knjige “The Truth about What Really Happened to the Catholic Church after Vatican II”, čiji su autori Bro. Peter Dimond, O.S.B. i Bro. Michael Dimond, O.S.B. iz samostana Presvete Obitelji na stranici vaticancatholic.com.